

دعای سمات معروف به دعای شبور

دعای سمات معروف به دعای شبور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه و مخفی نماند که این دعا از ادعیه مشهوره است و اکثر علمای سلف بر این دعا مواظبت می نموده اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسبوع سید بن طاوس و کتب کفعمی به سندهای معتبر از جناب محمد بن عثمان عمروی رضوان الله علیه که از نواب حضرت صاحب الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علامه مجلسی رحمه الله علیه آنرا با شرح در بحار ذکر کرده و آن دعا موافق مصباح شیخ این است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ (الْأَعْظَمِ) الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ

خدایا از تو درخواست می کنم به نام بزرگ تو آن نام که بسی بزرگتر و با عزت و جلال و گرامیترین نامهاست

الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَغَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِفَتْحِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ

آن نامی که هرگاه به آن خوانده شوی برای گشایش درهای بسته آسمان به رحمت و برکت گشوده گردد

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ

و هرگاه خوانده شوی بر مشکلات و تنگناهای حوادث روی زمین به فراخی و سهولت مبدل گردد

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْعُسْرِ لِيُسْرَ تَيْسَّرَتْ

و چون خوانده شوی بر هر کار دشوار عالم سهل و آسان گردد

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى الْأَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ اتَّشَرَتْ

و چون برای زنده شدن مردگان به آن نام خوانده شوی همه زنده شوند

وَإِذَا دُعِيَ بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبُؤْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ انْكَشَفَتْ

و چون برای دفع غم و درد و مصیبتها خوانده شوی همه برطرف شود

وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمِ الْوُجُوهِ وَأَعَزِّ الْوُجُوهِ الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ

و سوگند به جلال ذات بزرگواری که مکرمتین و با عزت ترین ذوات است و گردنکشان عالم پیشش ذلیل

وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَوَجَلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ

و خاضع و از هیبتش خاموش شود صداهای هر ذی صوتی است و دلها (ی اهل دل) از ترس او هراسان است

وَبُقُوتِكَ الَّتِي بِهَا تُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَتُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ
تَزُولَا

و قسم به قدرتت که آسمان را از افتادن بر زمین نگاه می‌دارد جز آنکه اراده تو باشد و آسمانها و زمین را از زوال
و فنا حفظ می‌کند

وَبِمَشِيَّتِكَ الَّتِي دَانَ (كَانَ) لَهَا الْعَالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

سوگند به مشیت که جهانها در مقابلش پست و مطیع است و به کلمه (کن) مشیت فعلیهات که زمین و
آسمانها را بدان خلق کردی

وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا
(مَسْكَنًا)

و به حکمت بالغهات که (اسرار) عجائب عالم را بدان آفریدی و هم به حکمت تاریکی را شب عالم قرار دادی و
زمان آرامش خلق کردی

وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا

و روشنی را روز جهان ساختی و سبب بینش برای کار و جنبش مخلوقات گردانیدی

وَخَلَقَتْ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلَتِ الشَّمْسَ ضِيَاءً

و خورشید را بدان حکمت آفریدی و آن را فروزان کردی

وَخَلَقَتْ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلَتِ الْقَمَرَ نُورًا

و ماه را آفریدی و آن را تابان ساختی

وَخَلَقَتْ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلَتْهَا نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا

و ستارگان را بدان آفریدی و آن کرات نور را به قسمت‌هایی مقدور و بروجی مخصوص معین کردی و چراغها نمودی و زیور و رجم اوہام خلق ساختی

وَجَعَلَتْ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلَتْ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَجَعَلَتْ لَهَا فَلَكَاءَ وَمَسَابِحَ

و مشرق و مغربها برای آن مقرر فرمودی و محل طلوع و سیر آن را و مدار حرکت و شناوری آنها را در این دریای بیکران تعیین کردی

وَ قَدَّرْتَهَا فِي السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَ صَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا

و در آسمان منازل و مدارج هر یک منظم داشتی و همه را نیکو مقدر ساختی و به صورتهای زیبا آفریدی

وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا وَأَحْسَنْتَ (فَأَحْسَنْتَ) تَدْبِيرَهَا

و به نامهای مبارک خود آنها را کاملاً بشمار آوردی و به حکمت و عنایتت به نیکوترین تدبیر نظام فلک را منظم نمودی

وَسَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ وَعَدَدِ (وَعَرَفْتَ بِهَا عَدَدَ) السِّنِينَ وَالْحِسَابِ

و دو آیت بزرگ شب و روز (به حرکتی منظم) مسخر کردی اوقات و شماره (ماه و) سال را و حساب کار را بدان منوط ساختی

وَجَعَلْتَ رُؤْيِيهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرَأًى وَاحِدًا

و همه خلق را در دیدن آن یکسان قرار دادی

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي

الْمُقَدَّسِينَ

و باز ای خدا از تو درخواست می‌کنم به مجد و عظمتت که به آن در میان ملائکه قدوسی با بنده و رسولت موسی بن عمران علیه السلام سخن گفתי

فَوْقَ إِحْسَاسِ (أَحْسَاسِ) الْكُرُوبِينَ (الْكُرُوبِيِّينَ) فَوْقَ غَمَائِمِ النُّورِ فَوْقَ تَأْبُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ

در مقامی فوق ادراک فرشتگان کروی و فوق ابرها و حجابهای نور و فوق صندوق شهادت در جلوش عمود آتش
مانند چراغ در شب روشن میگردی

وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي (إِلَى) جَبَلِ حُورَيْثٍ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ

و هم در کوه طور سیناء و در کوه حوریت که نخستین بار آنجا بموسی وحی فرستادی در وادی مقدس در بقعه
مبارکه

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بَيْتِ آيَاتِ بَيْنَاتٍ وَيَوْمَ فَرَقْتَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ

طور ایمن (با موسی) از این درخت معهود تکلم فرمودی و باز در سرزمین مصر با نه معجزه روشن معروف و باز
روزی که دریا را برای بنی اسرائیل شکافتی

وَفِي الْمُنْبِجَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ

و باز در جوشش و انفجار (دوازده چشمه آب از سنگ) که معجزات عجیبی در دریای سوف هویدا ساختی و آب
را در لجه دریا مانند سنگ منجمد گردانیدی

وَجَاوَزَتْ بَيْنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَتَمَّتْ كَلِمَتَكَ الْحُسْنَىٰ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا

و بنی اسرائیل را از آن (دریا) مانند خشکی بگذارنیدی و کلمه نیکوی (حسن قضای) خود را درباره آن قوم بواسطه صبر و ثبات آنها در دین خدا کامل فرمودی

وَأُورِثْتَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاكِبَهُ

فِي الْيَمِّ

و آنها را وارث و مالک شرق و غرب زمین (مصر و شامات) که با برکت بر اهل عالم است گردانیدی و فرعون و سپاه و مرکبها و قومش را غرق دریای هلاک ساختی

وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ (الْأَعْظَمِ) الْأَعَزُّ الْأَجَلُّ الْأَكْرَمِ

و باز سوگند به نام بزرگت و بزرگتر و با عزت و جلالتر و گرامیترین نامت

وَجِدِّكَ الَّذِي تَجَلَّيْتُ بِهِ لِمُوسَىٰ كَلِيمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ

و به آن نور مجد و عظمتت که برای موسی کلیمت علیه السلام به طور سینا تجلی کردی

وَلِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ

و پیش از او برای ابراهیم خلیلت علیه السلام در مسجد خیف تجلی کردی

وَلِاسْحَاقَ صَفِيكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بُرْشِيعٍ (سَبْعِ)

و برای اسحق صفی با خلوصت علیہ السلام در چاہ شیع تجلی کردی

وَلِيعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَيْتِ اَيْلٍ وَأَوْفَيْتَ لِابْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمِيثَاقِكَ

و برای یعقوب پیغمبرت علیہ السلام در بیت ایل تجلی کردی و بہ آن مجد و عظمت کہ بدان برای ابراهیم خلیل وفای بہ عہد و میثاق نمودی

وَلِاسْحَاقَ بِحَلْفِكَ وَلِيعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ بِوَعْدِكَ وَلِلدَّاعِينَ بِأَسْمَائِكَ فَأَجَبْتَ

و برای اسحق علیہ السلام بہ سوگند و برای یعقوب بہ گواہی و برای مؤمنان عالم بہ وعدہہایت وفا کردی و برای دعا کنندگان بہ نامہای مبارکت اجابت فرمودی

وَبِحَدِّكَ الَّذِي ظَهَرَ لِمُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ (الزَّمَانِ) (الْهَرَمَانِ)

و بہ آن مجد و عظمتت کہ بر موسی بن عمران علیہ السلام در (جایگاہ عبادتش) قبہ رمان پدید آمد

وَبِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعْتَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ مَجْدِ الْعِزَّةِ وَالْغَلْبَةِ بِآيَاتٍ عَزِيزَةٍ وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَبِعِزَّةِ الْقُدْرَةِ

و بہ آن معجزاتی کہ در سرزمین مصر آشکار شد با بزرگی و عزت و غلبہ (بر دشمنان) بہ معجزات بزرگ و ادلہ قوی و قدرت با عزت و باز بہ عزت توانا

وَبِشْأَنِ الْكَلِمَةِ التَّامَّةِ وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَفَضَّلْتَ بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَهْلِ
الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْآخِرَةِ

و شأن (و مقام) کلمه کامل (کن) و بہ آن کلماتی کہ تفضل نمودی بہ آنها برای اهل آسمانها و زمین و اهل
دنیا و اهل آخرت

وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى الْعَالَمِينَ

و بہ آن رحمت (واسعه) کہ بدان بر جمیع خلق منت گذاردی و بہ استطاعت و قدرتی کہ بر عالمیان بہ آن
اقامہ (حجت) نمودی

وَبِنُورِكَ الَّذِي قَدَّخَرْنَا مِنْ فَرْعِهِ طُورُ سَيْنَاءَ

و بہ آن نور تجلی کہ کوه طور از دہشت آن در افتاد (و متلاشی شد)

وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبْرِيَاكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبْرُوتِكَ الَّتِي لَمْ تُسْتَقِلَّهَا الْأَرْضُ وَالْمُخْفَضْتُ لَهَا
السَّمَاوَاتُ

و بہ علم و جلال بزرگی و بزرگواری و سطوت و جبروتت کہ در مقابلش زمین بپا نماند و آسمانها بہ زیر افتد

وَأَنْزَجَرَهَا الْعَمَقُ الْأَكْبَرُ وَرَكَدَتْ لَهَا الْجَارُ وَالْأَنْهَارُ

و عمق اکبر (اقیانوس بیکران عالم) از ترس آن مضطرب و متموج گردید و دریاها و نهرها از جنبش باز ماند

وَخَصَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ وَسَكَنْتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَّاكِبِهَا وَاسْتَسَلَمَتْ لَهَا الْخَلَائِقُ كُلُّهَا

و کوهها فرو افتاد و زمین با همه پست و بلندیهایش از حرکت باز ایستاد و خلائق همگی تسلیم آن شدند

وَخَفَقَتْ لَهَا الرِّيحُ فِي جَرِيَانِهَا وَخَمَدَتْ لَهَا النَّيِّرَانُ فِي أَوْطَانِهَا

و بادها در جریانش از هم مضطرب گردید و آتشها در آتشکدهها خاموش شد

وَبِسُلْطَانِكَ الَّذِي عُرِفَتْ لَكَ بِهِ الْعَلْبَةُ دَهْرَ الدُّهُورِ وَحَمِدَتْ بِهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ

و به آن سلطنت و پادشاهیت که به قهر و غلبه (بر همه قوای عالم) در روزگاران بی پایان معروف و در آسمانها و زمینها ستایش گردید

وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةِ الصِّدْقِ الَّتِي سَبَقَتْ لِأَبِينَا آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَذُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ

و به آن کلمه (رحمتت) که به صدق و حقیقت سبقت یافت (تاج کرامتش بر سر نهاد) بر پدر ما آدم علیه السلام و فرزنداناش به لطف و رحمت

وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ

و باز ای خدا از تو درخواست می‌کنم به آن کلمه‌ای که بر همه عالم غالب آمد

وَبُورِ وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّى بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعْقًا

و به آن نور ذات مقدس که به کوه طور تجلی کردی و آن را متلاشی ساختی و موسی را بیهوش در افکندی

وَمَجْدِكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ

و به مجد و بزرگیت که در طور سینا ظاهر نمودی و به آن با بنده خود و رسولت موسی بن عمران سخن گفتی

وَبَطْلَعَتِكَ فِي سَاعِيرٍ وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ فَارَانَ بِرَبَوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ

و بطلعت نورانیت که در ساعیر (جایگاه مناجات عیسی) بر او آشکار نمودی و بظهورت که در کوه فاران (بقرب مکه بر خاتم رسولانت) تجلی کردی (و آن تجلی با عظمت) در مقامات عالیہ قدسیان

وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ الصَّافِينَ وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ

و سپاه صف زده فرشتگان و ملائکه با خشوع و تسبیح و تقدیس گویان انجام یافت

وَبَرَكَاتِكَ الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَيَّ إِبرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و به آن برکات کاملی که بواسطه ابراهیم خلیل خود علیه السلام در امت محمد صلی الله علیه و آله برکت و رحمت عطا کردی

وَبَارَكْتَ لِاسْحَاقَ صَفِيَّتِكَ فِي أُمَّةٍ عِيسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

و بواسطه اسحاق با اخلاص در امت عیسی علیهما السلام برکت و رحمت فرستادی

وَبَارَكْتَ لِيَعْقُوبَ إِسْرَائِيلَ فِي أُمَّةٍ مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

و بواسطه یعقوب بنده خاصت در امت موسی علیهما السلام برکت دادی

وَبَارَكْتَ لِحَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِزَّتِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَ (فِي) أُمَّتِهِ

و از همه کاملتر به آن برکت و رحمتی که بواسطه حبیب خود حضرت محمد صلی الله علیه و آله در میان عترت و ذریت و امتش عطا فرمودی

اللَّهُمَّ وَكَمَا غَبْنَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْهُ وَأَمَّنَّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

خداوندا چنانکه ما در آن مقامات حاضر نبودیم و مشاهده ننمودیم و بچشم ندیدیم اما به همه از روی صدق و درستی ایمان آوردیم تو ای خدا درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

وَأَنْ تُبَارِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و برکت عطا کن بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

وَتَرَحَّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و رحمت فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع)

كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ

بهترین درود و برکت و رحمتی که بر ابراهیم (ع) و آلش فرستادی

إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ فَعَالَ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (شَهِيدٌ)

که تو ستوده صفات و بزرگواری و مقتدری که هر چه اراده کنی انجام می‌دهی و تو بر هر چیز توانایی

پس حاجت خود را ذکر می‌کنی و می‌گویی

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا يَعْلَمُ بَاطِنَهَا غَيْرُكَ

خدایا به حق این دعای شریف و به حق این نامهای مبارک که به تفسیر آن و باطن معنی‌ش کسی آگاه نیست

جز تو

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ

کہ درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و با من (بندہ مسکینت) آن کن کہ تو را لایق است نہ آنکہ مرا سزاوار است

وَاعْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ

و گناہانم از گذشتہ و آیندہ ہمہ را ببخش

وَوَسَّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَكَفِنِي مَثُونَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَقَرِينِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ

و روزی وسیع از رزق حلال مرا نصیب کن و از شر انسان بد و ہم سایہ بد و ہم نشین بد و سلطان بد مرا کفایت فرما

إِنَّكَ عَلَى مَا نَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

کہ تو بر ہر چیز توانا و بہ ہمہ امور عالم دانایی ای پروردگار عالم این دعا را اجابت فرما.

مؤلف گوید کہ در بعض نسخ است بعد از وَ أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ کہ ہر حاجت داری ذکر کن و

بگو

يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ای خدا ای دوستدار بندگان و نعمت بخش به آنان ای آفریننده زمین و آسمان ای خدای با جلال و عظمت و بخشش و کرامت ای مهربانترین مهربانان عالم

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ

خدایا به حق این دعای شریف

تا آخر و علامه مجلسی از مصباح سید بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات این دعا بخواند

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي لَا يَعْلَمُ تَفْسِيرَهَا وَلَا تَأْوِيلَهَا وَلَا بَاطِنَهَا وَلَا ظَاهِرَهَا
غَيْرُكَ

خدایا به حق این دعای شریف و به حق این اسماء مقدس که به تفسیر و تأویلش و به ظاهر و باطنش کسی جز تو آگاه نیست

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

که درود فرست بر محمد (ص) و آل محمد (ع) و خیر دنیا و آخرت مرا نصیب گردان

پس حاجات خود را بطلبد و بگوید

وَأَفْعَلُ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلُ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَأَنْتَقِمُ لِي مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ

و با من آن کن که لایق کرم توست نه آنکه سزاوار من است و انتقام مرا از فلان پسر فلان بکش

و نام دشمن را بگوید

وَاعْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

و گناهانم را از گذشته و آینده همه را ببخش و از گناه پدر و مادر من و جمیع مردان و زنان اهل ایمان درگذر

وَوَسَّعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَكَفِنِي مَثُونَةَ إِنْسَانٍ سَوْءٍ

و از رزق حلال روزی من وسیع گردان و از شر انسان بد

وَجَارِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ سَوْءٍ وَقَرِينِ سَوْءٍ وَيَوْمِ سَوْءٍ وَسَاعَةِ سَوْءٍ

و همسایه بد و سلطان بد و همنشین بد و روز بد و ساعت بد و کفایت کن

وَأَنْتَقِمُ لِي مِمَّنْ يَكِيدُنِي وَمِمَّنْ يَبْغِي عَلَيَّ

و از هر کس با من مکر کند و آنکه ظلم کند

وَيُرِيدُ بِي وَبِأَهْلِي وَأَوْلَادِي وَإِخْوَانِي وَجِيرَانِي وَقُرَابَاتِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ظُلْمًا

و به اهل بیت و فرزندان و برادران من و همسایگان و خویشان من از مرد و زن اهل ایمان اراده جور و ستم نماید از همه انتقام بکش

إِنَّكَ عَلَىٰ مَا نَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

که تو بر هر چیز توانایی و به همه امور عالم دانایی ای پروردگار عالم این دعا را اجابت فرما

پس بگوید

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الدُّعَاءِ تَفَضَّلْ عَلَىٰ فَقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَىٰ وَالثَّرْوَةِ

خدایا به حق این دعای شریف به فقیران اهل ایمان از مرد و زن غنا و ثروت مرحمت فرما

وَعَلَىٰ مَرْضَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ

و بیماران اهل ایمان را از مرد و زن شفا و سلامتی بخش

وَعَلَىٰ أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِاللُّطْفِ وَالْكَرَامَةِ

و بر احیاء و زندگان اهل ایمان از مرد و زن لطف و کرم کن

وَعَلَىٰ أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ

و بر مردگان اهل ایمان از مرد و زن مغفرت و رحمت فرما

وَعَلَىٰ مُسَافِرِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَىٰ أَوْطَانِهِمْ سَالِمِينَ غَانِمِينَ

و مسافران اهل ایمان را از مرد و زن به وطنشان سالم و با سود و غنیمت برگردان

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

به حق رحمت و اسعادت ای مهربانترین مهربانان عالم

وَصَلَّىٰ اللَّهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعِزَّتِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمٌ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

و درود خدا بر آقای ما محمد (ص) خاتم پیغمبران و اهل بیت طاهرینش و سلام و تحیت بسیار باد.

و شیخ بن فهد گفته که مستحب است بعد از دعای سمات بگویی

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الدُّعَاءِ وَبِمَافَاتٍ مِنْهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ

خدایا از تو درخواست می‌کنم به مقام محترم این دعا و به آنچه در آن از نامهای مذکور نشده

وَمَا يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ مِنَ التَّفْسِيرِ وَالتَّدْبِيرِ الَّذِي لَا يُحِيطُ بِهِ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا

و به آنچه مشتمل است از تفسیر و تدبیر که غیر تو هیچکس به آن احاطه ندارد که حاجت‌های دنیا و آخرت را برآوری.

و بجای کذا و کذا حاجت خود را بخواهد